

Навпаки, нехай для $(\Gamma, (G_+, G, G_-))$ виконується /3/ і $T_r = T_r^*$. Оскільки оператор T індукований в (Z_+, \mathcal{H}, Z_-) звуженням форми T і $\mathcal{D}(T_r) = \mathcal{D}(T_r^*) \subset Z \subset \mathcal{H}_+$, то з наведеного вище наслідку випливає, що $\mathcal{D}(S_o) = \mathcal{D}(T_r^*) \cap \mathcal{D}(T^*) \subset \mathcal{D}(T) \cap \mathcal{D}(T_r) = \mathcal{D}(T_r)$. Разом з цим, оскільки $T \subset T^*$, то $\mathcal{D}(T_r) \subset \mathcal{D}(S_o)$. Таким чином, $\mathcal{D}(T_r) = \mathcal{D}(S_o)$. З /5/ і /7/ записуємо $T^*(1 + \hat{T}T^*)^{-1}R(\Gamma^*) = T\hat{\lambda}^{-1}R(\Gamma^*)$. Враховуючи /8/, отримуємо $\hat{\lambda}^{-1}R(\Gamma^*) = (1 + \hat{T}T^*)^{-1}R(\Gamma^*)$. Тоді з /2/ і /6/ маємо $\mathcal{D}(T) = \mathcal{D}(T^*)$, тобто оператор T самоспряженний.

1. К а т о Т. Теория возмущений линейных операторов. М., 1972. 2. Л я н ц е В.Э. О замкнутых операторах в гильбертовом пространстве. // Теория функций, функциональный анализ и их приложение. 1972. Вып. 16, С. 165-186. 3. Л я н ц е В.Э., С т о - р о ж О.Г. Методы теории неограниченных операторов. К., 1983. 4. Л я н ц е В.Э., Ф е д и к М.Н. Операторы, связанные с полуторалинейными формами. Львов, 1985. Рукопись деп. в УкрНИИТИ, № 2590 - Ук85.

Стаття надійшла до редколегії 18.02.86

УДК 517.958 : 532.529

І.М.Дронюк

РІВНЯННЯ ДИФУЗІЙНОЇ МОДЕЛІ РУХУ
ДВОКОМПОНЕНТНОЇ СУМІШІ

Система рівнянь, що описує рух двокомпонентної суміші, містить рівняння балансу маси, імпульсу, моменту інерції і моменту кількості руху. Ці рівняння, записані на основі багатоконтинуального підходу, мають такий вигляд:

$$\frac{d_i \rho_i}{dt} + \rho_i \vec{\nabla} \cdot \vec{v}_i = Q_i; \quad /1/$$

$$\rho_i \frac{d_i \vec{v}_i}{dt} = \vec{\nabla} \cdot \hat{G}_i + \vec{F}_i + \vec{\rho} - Q_i \vec{v}_i; \quad /2/$$

$$\frac{d_i k_i}{dt} + k_i \vec{\nabla} \cdot \vec{v}_i = K_i; \quad /3/$$

$$k_i \frac{d_i \bar{w}_i}{dt} = \vec{\mathcal{G}}_i^K \times \nabla^K \bar{z}_i + \bar{v}_i \hat{u}_i + \bar{M}_i + \bar{m}_i - K_i \bar{w}_i, i=1,2, \quad /4/$$

де $\frac{di}{dt} = \frac{\partial}{\partial t} + \bar{v}_i \cdot \bar{\nabla}$ - субстанціональна похідна; \bar{v}_i - швидкість і кутова швидкість компонент; ρ_i , $\dot{\rho}_i$ - питома густини і питомий момент інерції компонент; Q_i , K_i - густини потужності джерел маси і момента інерції компоненти за рахунок компоненти j ($i \neq j$); $\vec{\mathcal{G}}_i$, $\vec{\rho}_i$ - тензор напружень і тензор моментних напружень; \vec{F}_i , \vec{M}_i - вектори масових і масових моментних сил; \vec{R}_i , \vec{m}_i - вектори сил і моментів сил міжконтинуумної взаємодії; \bar{z}_i - радіус-вектор центра мас виділеного малого об'єму компоненти i .

Вектор сил міжконтинуумної взаємодії \vec{P}_i зобразимо як суму складових $\vec{P}_i = \vec{P}_i^A + \vec{P}_i^C + \vec{P}_i'' + \vec{P}_i^M$, де \vec{P}_i^A - архімедова сила; \vec{P}_i^C - стоксова сила; \vec{P}_i'' - сила, зумовлена ефектом приєднаних мас; \vec{P}_i^M - сила Магнуса. Вирази для цих сил наявні у праці [3]. Надалі приймемо, що частинки компоненти i мають сферичну форму радіуса R_i . Тоді

$$\vec{P}_i^A = -\gamma_i \bar{v}_i \rho_i, \quad \gamma_i = \frac{4}{3} \pi R_i^3 N_i; \quad /5/$$

$$\vec{P}_i^C = 6\pi N_i \eta_i (\bar{v}_j - \bar{v}_i) R_i; \quad /6/$$

$$\vec{P}_i'' = \chi_i \rho_i \gamma_i \gamma_j \left(\frac{d_j \bar{v}_i}{dt} - \frac{d_i \bar{v}_j}{dt} \right); \quad /7/$$

$$\vec{P}_i^M = C_i^M \gamma_i \rho_i (\bar{v}_i \times \bar{w}_j), \quad /8/$$

де ρ_i - тиск; η_i - коефіцієнт в'язкості компоненти i ; C_i^M - коефіцієнт сили Магнуса; N_i - кількість частинок компоненти i з розрахунку на одиницею об'єму; χ_i - коефіцієнт форми частинки, для сфери $\chi_i = \frac{1}{2}$.

Запишемо вектор сил тертя при обертанні [1]:

$$\vec{m}_i = \gamma_i^k \bar{v} \times (2\bar{w}_i - \bar{v} \times \bar{v}_i), \quad /9/$$

де γ_i^k - коефіцієнт в'язкості компоненти i при обертанні.

Запишемо систему рівнянь /1/-/4/, що описує рух реагуючої двокомпонентної суміші, стосовно процесу грануляції. Нехай суміш

складається з частинок компоненти 1 - гранул, до яких в процесі руху суміші в грануляторі налипають частинки компоненти 2. Обмежимося розглядом стаціонарного режиму роботи гранулятора. Приймаємо, що гранулятор тарільчатого типу обертається зі стороною швидкістю W навколо вертикальної осі [2].

Введемо в розгляд нерухому декартову систему координат Ox, Y, Z , таким чином, що площа Ox, Y суміщається з площею дна гранулятора, а точка O знаходитьсь в центрі, i, j, k - базисні орти цієї системи. Поряд з декартовими координатами в площині Ox, Y введемо полярну систему координат (ξ, θ) . Вважаємо, що система рівнянь /1/-/4/ записана в координатах (ξ, θ, z) . У цій системі координат оператор $\vec{\nabla}$ має вигляд $\vec{\nabla} = \frac{\partial}{\partial \xi} i + \frac{1}{\xi} \frac{\partial}{\partial \theta} j + \frac{\partial}{\partial z} k$. Введемо систему координат (ξ, θ, z) , яка рухається разом з гранулятором, такою заміною змінних:

$$\xi = z, \quad \theta = \varphi - Wt, \quad z = z. \quad /11/$$

Тоді у рухомій системі координат рівняння /1/-/4/ набувають вигляду

$$\frac{\partial \rho_i}{\partial t} + W \frac{\partial}{\partial t} (\rho_i \vec{v}_i) \vec{j}^W + \vec{\nabla}^W (\rho_i \vec{v}_i) = Q_i; \quad /12/$$

$$\rho_i \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial t} + \rho_i W \vec{v}_i \frac{\partial \vec{v}_i}{\partial t} \vec{j}^W + \rho_i \vec{v}_i \cdot \vec{\nabla}^W \vec{v}_i = \vec{\nabla}^W \hat{\phi}_i + \vec{F} + \vec{\rho} \cdot Q_i \vec{v}_i; \quad /13/$$

$$\frac{\partial k_i}{\partial t} + W \frac{\partial}{\partial t} (k_i \vec{v}_i) \vec{j}^W + \vec{\nabla}^W (k_i \vec{v}_i) = K_i; \quad /14/$$

$$k_i \frac{\partial \vec{w}_i}{\partial t} + k_i W \vec{v}_i \frac{\partial \vec{w}_i}{\partial t} \vec{j}^W + k_i \vec{v}_i \cdot \vec{\nabla}^W \vec{w}_i = \\ = \sum_{K=1,3} \vec{G}_i^K \times \vec{\nabla}^W \vec{z}_i^K + \vec{\nabla}^W \vec{j}_i^K + \vec{M}_i + \vec{M}_i - K_i \vec{w}_i, \quad /15/$$

де $\vec{\nabla}^W$ - оператор вигляду $\vec{\nabla}^W = \frac{\partial}{\partial \xi} \vec{i}^W + \frac{1}{\xi} \frac{\partial}{\partial \theta} \vec{j}^W + \frac{\partial}{\partial z} \vec{k}$, а вектори $\vec{i}^W, \vec{j}^W, \vec{z}_i^K$ в системі координат /11/ мають координати відповідно $(1; -Wt; 0), (1; 1; 1), (\pi/2 - Wt; 0; 1)$; \vec{z}_i^0 ; $\vec{q}_i^0 - Wt$; \vec{z}_i^1 , в момент часу t . Тут

$\xi^0; \varphi^0; z_i$ / - координати вектора \vec{z}_i в системі координат $(\xi; \varphi; z)$.

У процесі грануляції сили інерції частинок компоненти 2 набагато менші від сил інерції гранул компоненти 1. Тому в системі рівнянь /12/-/15/ зникають інерційними членами компоненти 2. Крім того, залишемо вектор швидкості кожної компоненти i ($i=1,2$) як $\vec{v}_i = \vec{v}_i'' + \vec{v}_i^0$, де \vec{v}_i^0 - швидкість руху частинок відносно системи координат $(\xi; \varphi; z)$, \vec{v}_i'' - швидкість руху рухомої системи координат. Надалі вважатимемо, що в рухомій системі координат процес квазіусталений і частинки можуть рухатися лише в радіальному напрямку. З огляду на це перетворимо систему рівнянь /12/-/15/:

$$\frac{\partial \rho_1}{\partial t} + W \frac{\partial}{\partial r} (\rho \vec{v}_1) \cdot \vec{j}^W + \vec{\nabla}^4 (\rho \vec{v}_1) = Q_1; \quad /16/$$

$$\rho_1 \frac{\partial \vec{v}_1}{\partial t} + \rho_1 W \vec{v}_1 \frac{\partial \vec{v}_1}{\partial r} \cdot \vec{j}^W + \rho_1 \vec{v}_1 \cdot \vec{\nabla}^4 \vec{v}_1 = \vec{\nabla}^W \hat{G}_1 + \vec{F} + \vec{\rho} - Q_1 \vec{v}_1; \quad /17/$$

$$\frac{\partial k_1}{\partial t} + W \frac{\partial}{\partial r} (k_1 \vec{v}_1) \vec{j}^W + \vec{\nabla}^4 (k_1 \vec{v}_1) = K_1; \quad /18/$$

$$k_1 \frac{\partial \vec{w}_1}{\partial t} + k_1 W \vec{v}_1 \frac{\partial \vec{w}_1}{\partial r} \cdot \vec{j}^W + k_1 \vec{v}_1 \cdot \vec{\nabla}^4 \vec{w}_1 = \\ = \sum_{K=1,3} \vec{G}_1^K \times \vec{\nabla}^K \vec{z}_1 \cdot \vec{j}^W + \vec{\nabla}^W \hat{\mu}_1 + \vec{m}_1 + \vec{M}_1 - K_1 \vec{w}_1; \quad /19/$$

$$\frac{\partial \rho_2}{\partial t} + \vec{\nabla}^4 (\rho_2 \vec{v}_2) = Q_2; \quad /20/$$

$$\rho_2 \frac{\partial \vec{v}_2}{\partial t} + \rho_2 \vec{v}_2 \cdot \vec{\nabla}^4 \vec{v}_2 = \vec{\nabla}^W \hat{G}_2 + \vec{F}_2 + \vec{\rho}_2 - Q_2 \vec{v}_2; \quad /21/$$

$$\frac{\partial k_2}{\partial t} + \vec{\nabla}^4 (k_2 \vec{v}_2) = K_2; \quad /22/$$

$$k_2 \frac{\partial \vec{w}_2}{\partial t} + k_2 \vec{v}_2 \cdot \vec{\nabla}^4 \vec{w}_2 = \vec{\nabla}^W \hat{\mu}_2 + \vec{m}_2 + \vec{M}_2 - K_2 \vec{w}_2, \quad /23/$$

де $\vec{\nabla}^2 = \frac{\partial^2}{\partial \xi^2} \vec{i} + \frac{\partial^2}{\partial z^2} \vec{k}$, а під \vec{U}_r слід розуміти радіальний вектор.

Система рівнянь /16/-/23/ є дифузійним наближенням для опису руху двокомпонентної суміші стосовно процесу грануляції.

1. Д'ярмати И. Неравновесная термодинамика. Теория поля и вариационные принципы. М., 1974. 2. Классен П.В., Гришаев И.Г. Основы техники гранулирования. М., 1982. 3. Нигматулин Р.И. Основы механики гетерогенных сред. М., 1978.

Стаття надійшла до редколегії 18.02.86

УДК 517.968

О.М.Гісъ

ГАЛУЖЕННЯ РОЗВ'ЯЗКІВ ОДНОГО НЕЛІНІЙНОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РІВНЯННЯ ТЕОРІЇ СИНТЕЗУ АНТЕН

Розглянемо інтегральне рівняння, яке виникає в задачі синтезу лінійних антен [3]

$$f(s,c) = \int F(t) K(s,t,c) e^{i \arg f(t,c)} dt, \quad /1/$$

де $f(s,c)$ - шукана комплексна функція, так звана діаграма направленості; $F(t)$ - задана дійсна функція; $K(s,t,c) = \sin c(s-t)/(\pi \cdot (s-t))$; c - числовий параметр.

У рівняння /1/ нелінійно входить параметр c , при певних значеннях якого відбувається галуження відомих розв'язків даного рівняння. У праці [3] з допомогою відомої методики [1] досліджується галуження первісного розв'язку

$$f(s,c) = \int F(t) K(s,t,c) dt. \quad /2/$$

Ми аналізуємо ще один первісний розв'язок рівняння /1/

$$f_1(s,c) = \int F(t) K(s,t,c) \operatorname{sign}(t-\rho) dt, \quad /3/$$

де $\rho = \rho(c)$ визначається з

$$f_1(\rho, c) = 0. \quad /4/$$